

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה
19:48	19:06	17:56
19:44	19:08	18:13
19:43	19:07	18:12
19:44	19:08	18:13

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

האזינו- שבת שובה • ח' תשרי תשפ"א • גליון 690

מאמר ראש הישיבה

האם יש אהבה גדולה מזו?

אהבה בצבעים חדשים

בשבועות האחרונים דיברתי וכתבתי על האמונה באהבת ה', האמונה שה' הוא אבא אוהב וטוב שהיא היסוד של כל האמונה ויסוד החיים. אם אתה מאמין שה' הוא אבא טוב, אתה מאמין בבורא האמתי, אבל אם אתה מאמין שהכול מה' והכול בהשגחה אבל אתה לא מאמין שה' הוא אבא טוב ואוהב - אתה למעשה מאמין בבורא שאתה המצאת בעצמך.

עבודת החיים שלנו היא להתבונן ולהזכיר לעצמנו תמיד כמה ה' אוהב אותנו. בכל רגע, בכל נשימה, בכל מצווה, בכל תפילה, בכל שבת ובכל חג - מתגלה אלינו אהבה עצומה בגווניו חדשים ובצבעים חדשים ובריחות ובטעמים חדשים.

כמו אבא טוב שלפעמים לוקח את הילדים לטיול, ולפעמים קונה להם מתנות, לפעמים הוא מאיר פנים ומחייך, ולפעמים גוער ומחנך, ולפעמים הוא "סתם" עובד שעות ארוכות כדי שלא יחסר להם דבר - ובכל הפעולות שלו מתגלה אהבתו לילדיו. כך ה' מגלה את אהבתו אלינו בצורות ובאופנים שונים.

והיכן מתגלה האהבה הגדולה ביותר? כשאבא לוקח את בנו או את בתו לטיול קצר ולשיחה אישית מלב אל לב. כאשר הוא משתף את הילד ונותן לילד הזדמנות לשחק את האב במה שעובר עליו ובקשיים שלו, כאשר

הם מדברים על בעיות ומנסים לפתור אותן - זה גילוי האהבה הגדול ביותר.

אני תמיד אומר להורים, הילדים שלכם לא צריכים מתנות ופינוקים ולא טיולים וממתקים. זה גם טוב, אבל זה לא הצורך האמתי והעמוק של הילד. הצורך של הילד הוא להרגיש אהבה אמיתית ולא תחליפי אהבה. ולכן המתנה הגדולה ביותר והמתקן המתוק ביותר לילד - זו שיחה עם האבא או עם האמא, ובפרט מפגש לשיחה קבועה בכל שבוע או שבועיים או בילוי משותף שהדגש בו לא על הביילוי אלא על המשותף.

גילוי האהבה העמוק ביותר

זוהי משם העניין של יום הכיפורים.

תגידו לי אתם, האם יש אהבה גדולה מזו?

אם פגענו בחבר אנחנו מתביישים לבקש סליחה, אנחנו מפחדים שמא הוא עדיין כועס ובמקום להתרצות הוא רק יתעצבן ויצעק עוד יותר. אנחנו מתחמקים ממנו ברחוב ולא מצליבים מבטים. כמה גדול היה האמורא רב שהבין את זה, וטרח להמציא את עצמו לאלה שפגעו בו כדי שתהיה להם הזדמנות לבקש ממנו סליחה...

וגם בזוגיות כל כך קשה לדבר על חיכוכים ולפתור בעיות. בכל מריבה צפים ועולים משקעי העבר ולא נותנים לנו לפתוח דף חדש.

והנה בורא עולם, אבינו האוהב, כל כך אוהב אותנו,

הילדים שלכם לא צריכים מתנות ופינוקים ולא טיולים וממתקים. הצורך של הילד הוא להרגיש אהבה אמיתית ולא תחליפי אהבה. המתנה הגדולה ביותר ביותר לילד - זו שיחה עם אבא או עם אמא.

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

ולמרות שאנחנו כל כך פגענו בו ועברנו על רצונו, "לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים" - הוא מזמין אותנו למפגש של סליחה ומחילה.

לפי האמת לא היינו צריכים אפילו להעזיז לבקש סליחה. זו חוצפה. אבל הוא ברחמיו הגדולים ובאהבתו העצומה **קובע איתנו** שיחת פיוס. הוא **מזמין אותנו** לטייל אתו יום שלם בגן עדן של תפילה ותשובה, בגן עדן של רצונות טובים, של יישוב הסכסוכים ויישור ההדורים, של ביטול ומחיקת כל משקעי העבר.

אפילו לאבא אוהב קשה לתת לבנו הזדמנות חדשה אחרי שאכזב אותו כל כך הרבה פעמים. כמה פעמים אנחנו שומעים על סכסוכים קשים בין אב לבן, סכסוכים שפוצעים את הלב של שני הצדדים והם לא יודעים איך לפתור אותם ולחזור לחיות כמשפחה אוהבת.

אבל אבא שבשמיים הוא אבא שאוהב תמיד ומרחם תמיד ודן לכך זכות תמיד ורואה את הטוב שבנו תמיד, והוא תמיד נותן לנו הזדמנות חדשה, הוא תמיד מאמין בנו שאנחנו יכולים להצליח ולתקן ולפתוח דף חדש.

כמה זה נעים לקבל מאבינו מלכנו בוראנו ורוענו הזדמנות חדשה להשאיר מאחור את כל בעיות העבר ולפתוח דף חדש באמת מתוך הרגשה של טהרה. זו משמעות הפסוקים שאומרים ביום הכיפורים: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאותיכם" וחד"ל מדגישים לנו את זה גם בלשון הברכה שה' מוחל וסולח לעוונות ישראל ומעביר אשמותינו מחדש **בכל שנה ושנה**, כי בזה מתגלה אהבתו הגדולה אלינו.

זה גילוי אהבה במיטבה!

יום קודר או יום טוב

ישנם כאלה שיום הכיפורים מצטייר בעיניהם כיום קודר, יום שבו צריכים להתמרמר על החטאים, צריכים לבכות. אם הם לא מצליחים להרגיש חרטה ובכיה הם בכלל מרגישים בזבוז ופספוס, מרגישים שהתפילה "נמרחת" להם יום שלם, ובאיזה שהוא שלב "הולכים לאיבוד". וכך יום הכיפורים עלול להיתפס כיום קצת

הפצת ליקוטי מוהר"ן

תכריע את הכף!

להזמנות: 052-2240696

בדיחות הדעת

משרד הבריאות שוקל לבטל את האפשרות לשהות השנה בסוכה. הסיבה כי מגיעים לשם שבעת האושפזין הקדושים והם מבוגרים בקבוצת סיכון...

עוד קטע של תפילה מתוך הבנה. נחמיה היטב בעצמו: תפילה היא עניין של רגש, של חיבור עם ה', היא עניין של קבלת עול מלכות שמים, של בקשה ממי שהכל שלו, של אהבה ולב. התפילה אינה רק משהו טכני, לקרא ולגמור כדי לצאת ידי חובה. אם אנחנו מחנכים את הילד שהתפילה היא "כמו עול" ואנו מחכים מתי נגמור ונתפטר ממנה- הפסדנו את עיקר התפילה וחבל.

הנותן שלג כצמר

נחזור לנושא הבנת התפילה, הכרתי מחנך אחד, שבכל יום היה עוצר את מהלך התפילה בכיתה במקום כלשהו והיה שואל את התלמידים מי יודע מה פירוש המילים... כאשר השיחה התארכה, הוא היה מקצר את התפילה ולא היה "משלים" אותה על חשבון ההפסקה.

לפעמים הוא היה מתאים את הקטע בתפילה למצב, כמו ביום סגרירי וקפוא היה עוצר ב"נותן שלג כצמר". והיה אומר לתלמידים: "מה אתם אומרים ילדים? ירד שלג היום? אתם יודעים כמה הקב"ה אוהב אותנו? תארו לעצמכם שהשלג היה יורד בבת אחת... כל הגגות היו נשברים, העולם היה נחרב... אז הנה הקב"ה ברוב טובו נותן לנו שלג כצמר.. כך ומלטף, יורד לו בנחת, ונערם בעדינות על היקום... וגם ה' מטיב עם בריותיו ונותן את ה"שלג" דהיינו את מידת הקור בעולם, לפי ה"צמר" לפי כמות החום והבגדים שבני האדם יוכלו להתגונן מהקור, ואם יהיה אדם אחד בעולם שיהיה לו קר, אז ה' לא יוריד שלג, כי הוא "נותן שלג כצמר".

אין צורך להיות מורה

כדי ללמד את ביאורי התפילה לילדינו בדרך זו, אין צורך "למסור שיעור" ולא להיות מורה, אין צורך במחברות, לא בתכנית לימודים, לא בבחינים ולא בדפי עבודה, צריך רק לאהוב את התפילה, ולהתפלל תוך כדי שימת לב. כאשר אנו מתפללים עם ילדינו אחה"צ, בשבתות או בחופשות נצל את ה"ביחד" הזה להעשיר את ילדינו בביאורי התפילה וע"י כך נגרום בע"ה לאהבת התפילה.

הילד רואה

לסיכום, תפילה היא רגש, ורגש רואים בעיניים ומרגישים בלב.

הילד צריך לראות בבית אבא בעל תפילה, אבא שחוזר שמח מבית הכנסת, ואמא שמברכת בקול, אמא שמתפללת לפחות תפילה אחת ביום, אמא שמתרגשת בזמן התפילה, אמא ששמחה, שיש לה מאור פנים, שהיא עוצמת את העיניים ומדברת עם ה'. אין חינוך כמו דוגמא אישית, ואלף הרצאות אינן נחרטות בלב הילד כמו מראה חיובי אחד.

תחשבו מה המשמעות של ילד שרואה את אמא שלו עומדת מול נרות השבת, עוצמת את העיניים, מתפללת על ילדיה שיגדלו בתורה ויראת שמיים, ומענייה זולגות דמעות...

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

שערי תפילה פרק יח'

הורים יקרים ואהובים,

בשלב זה, לאחר 18 פרקים של הנושאים העומדים ברומו של עולם ובני אדם...

הגענו לחלוקה והפרדה של תחומים שונים בחינוך לתפילה,

והם: א. אהבת התפילה. ב. הרגל התפילה. ג. הבנת התפילה.

א. כיצד נגרום לילד "לאהוב" את התפילה:

כבר דיברנו מזה בפרקים הראשונים, ע"י שנחבר אותו לה' יתברך והוא יחיה את ה' כחלק בלתי נפרד מהחיים שלו, ואת זה אפשר לעשות על ידי חינוך לשיחה ודיבור אישי עם ה'.

ב. כיצד ניצור את ההרגל לתפילה:

נעבוד על ההרגל בבית ובכיתה. בבית: בגיל הרך, נתפלל עם הילד בבוקר מעט ברכות השחר ובערב קריאת שמע שעל המיטה. מידי שנה נסיף קטעים. בכיתה: נשלח את הילד בזמן, ערני ושבע. נתעניין אצל המורה כיצד הוא מתפלל, ונעודד את הילד על הצלחותיו.

ג. כיצד ניצור את "הבנת התפילה": זה בדיוק הנושא משבוע שעבר והמשך השבוע.

חיבור לתפילה ע"י הבנת התפילה

הורים ומחנכים יקרים! עלינו לדעת כי לפעמים הבנת פרוש המילים, או כוונת המילים מביאים את הילד לאהבת התפילה, כי תוך כדי שהילד "מתאמן" בפעולה הטכנית של אמירת מילות התפילה והוא מבין

עול התפילה

ולכן הכלל שאמור להוביל אותנו בחינוך להבנת התפילה הוא: "מוטב מעט בכוונה, מהרבות שלא בכוונה". וכמובן לא להעמיס על הילד את התפילה ועדיף שיתפלל מעט וכל תקופה נוספת לו בהדרגה

"ושמחת בחגין והיית אח שמח"

בחג סוכות מעניקים לאחים שלנו

שותנים לשמח משכחות בחג הצמרף גם אתה: 02-5308000

אח שמח
מנות "אח שמח" 02-5308000

ילדון חידודון

אילו חמישה כינויים לבעלי חיים
מוזכרים בפסוק אחד בפרשת האזינו?

תשובה פרשת ניצבים וילך:

ספר תורה מוזכר בגוף נקבה (דברים כח טא) ובגוף זכר (דברים
כט כ). להסבר, ראו רש"י בדברים כט כ.

הזוכה: תומר י, ירוחם

al5308000@gmail.com | 02-5812252

- חיזוקית - עשרת ימי תשובה

האמונה שאין
עוד מלבדו,
היא המפתח
לכל התשובה.

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

תודה בדרך לפארק

דודים ועל כך שהפסדנו את האוטובוס. אמרנו
תודות בזה אחר זה.

צלצול הטלפון קטע את הרצף, היו
אלו הבני-דודים: "מה איתכם עליכם
לאוטובוס?"

"לא, עכשיו הוא עבר
הפסדנו אותו כמה חבל."
ענינו.

"על איזה קו תכננתם
לעלות?" הם שאלו. "על קו
15", ענינו. "אויש איזה השגחה
פרטית שלא עליכם עליו ממש
נס, הוא היה לוקח אתכם בדיוק לכיוון
ההפוך. עליכם לקחת קו 36 הוא אמר להגיע
בעוד דקות ספורות ממש."

עכשיו ראינו כמה הכל מושגח מלמעלה,
וכמה התודה רק מסתיקה.

איזה כיף לחיות עם החוק של התודה.

נסענו בחופש הגדול לבקר את סבתא שגרה
בירושלים אחרי המון זמן שלא נפגשנו, היה
מרגש, משמח וחוויתי ביותר.

בהמשך קבענו להיפגש עם בני-
דודים מירושלים בפארק מקוחק
כמעט חצי שעה נסיעה

קבענו שעה להיפגש
ויצאנו לדרך לכיוון תחנת
האוטובוס.

אופס.... מול עינינו עובר
קו 15 עליו היינו אמורים לעלות
לפי ההסבר שקיבלנו. קריאות
הילדים החלו להישמע בזה אחר זה:
"כמה חבל", "עכשיו נצטרך לחכות זמן רב",
"ומה עם הבני-דודים שיצטרכו לחכות זמן רב?"

אחד מאיתנו החליט לשנות את קריאות
האכזבה והזכיר לנו את חוק התודה שאבא
מלמד אותנו בבית. התחלנו בזה אחר זה לומר
תודה על הכל, על הטיול, על החופש, על הבני

מדור ילדים שעשועון מגוון

קצץ זנבו

א. השלימו את הפסוקים ב. השמיטו את האותיות האחרונות
ג. את האות הנותרת השלימו למטה

1. "עשה למען גמולי _____ שלא חטאו"
2. "_____ אנוש עד דכא" (תהילים צ')
3. "את האלוקים _____ ואת מצותיו שמור"
4. "_____ ולבונה מכל אבקת רוכל" (שיר השירים)
5. "_____ אתה תשוב תחינו ועמך..." (תהילים פה)
6. "_____ טעם ודעת למדני" (תהילים קיט)
7. "רשף וקטב מרירי _____ בהמות אשלח בם" (דברים לב)
8. "...ויתצב עמו שם ויקרא _____ ה'..."
9. "מלא רחמים _____ מלא זכיות _____"

9	8	7	6	5	4	3	2	1

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

עולמו של ילד

הורים שרוצים להצליח בחינוך הילדים, צריכים לזכור, שגם הם היו פעם ילדים קטנים ולא שמעו להורים שלהם, וגם הם עשו הרבה פעמים דברים, שההורים לא רצו שיעשו. והרי בטוח שלא התכוונו להרגיז אותם או לעשות רע, ומאחר שכך היה כאשר הם היו ילדים, כך גם הילדים שלהם, הם לא רוצים לעצבן אותם, והם לא עושים להם את זה בכוונה, הם חיים בעולם שלהם ושומחים לעצמם, והאב והאם שאינם מבינים שהילד חי בעולם שלו, הם שקועים בעצמם ובבעיות שלהם, ורוצים שהילדים שלהם יבינו אותם - והילדים לא מסוגלים לזה!

נמצא, שלא צריך לקחת את הדברים באופן אישי, צריך רק להבין שזהו עולמו של ילד, לתת להם את האפשרויות להוציא את המרץ הזה.

כל הקשיים באים להורה כאשר הוא רוצה שבנו יצא מעולמו של ילד, ויכנס לעולם שלו. ילד לא נולד מבוגר, וילד נורמלי משתולל. מחמת זה צריך לראות את הנקודות הטובות של הילד, כגון שהולך ללמוד כל יום ומכין שעורים, ועוזר בבית קצת וכו', ואת התעלולים לסבול באהבה.

וצעקות, שפוגעות מאד בנפש הילד.

לפעמים מערכת ההגנה הטבעית של הילד גורמת לכך, שהוא פשוט כבר לא שומע מה ההורים אומרים לו. כי מרוב שהם מעירים לו, אם הוא יקשיב לכל מה שהם אומרים לו, הוא ימות ח"ו. והאם לא מבינה: למה היא כבר אמרה, וחזרה ואמרה כמה פעמים לילד שיעשה כך וכך, וכאלו דיברה לאוזניו! פשוט, מרוב דרישות, הילד כבר הפסיק לשמוע, כי יש גבול למה שהוא מסוגל לספוג. אילו היתה האם מסגנת חלק ניכר מההערות והדרישות שלה לילד במשך היום כולו, שרובן אינן מוכרחות כל כך, אזי כשכבר היתה באמת צריכה להגיד לילד לעשות דבר מה, הוא היה שומע אותה.

המצב הזה, שהאישה אינה יודעת שהילדים הם ילדים, מביא אותה לתסכול רב ולצער מיותר, שהיא ממורמרת וחושבת: אין לי זכות שיהיו לי ילדים טובים? והצער הזה הוא בכלל לא נכון, כי הם כן ילדים טובים, רק שהם ילדים! ולמעשה זה גורם לעוד בעיות עם הילדים. לכן נלמד במאמרים הבאים כמה עצות בעניין זה, שיתנו להורים, ובמיוחד לאשה שנמצאת רוב היום עם הילדים, הרבה נחת רוח וסבלנות לחיים, וכל אשה תוסיף מדעתה על פי היסוד שהילד הוא ילד, כיצד לנהוג בכל מצב ומצב.

כאשר מדובר בתינוק בן יומו, ודאי אין אמה בעולם שתחשוב לדרוש ממנו איזה דבר, ושתצטק עליו אם הוא מלכלך או בוכה. אבל כאשר הילד מתחיל לגדול ומתחיל להבין דברים, אז יצר רע נכנס לפעולה, לגרום לאמה לכעוס עליו כשאינו מתנהג כראוי; כשמפריע, כששובר, כשמלכלך וכו'. אבל האישה צריכה לעצור את הגלגל הזה של כעס ועצבים, ופשוט להתבונן: עם מי יש לך כאן עסק? עם אדם מבוגר או עם ילד? ובכל גיל וגיל לחשוב טוב: מה הן היכולות של הילד להבין דברים ולקיים אותם, ולהתנהג איתו בהתאם לגילו.

כל אדם יודע, עד כמה זה מתסכל כאשר דורשים ממנו דבר שהוא לא מסוגל לעשות. ואנו מדגישים את ההבדל בין "לדרוש", לבין "לבקש". כי אמנם גם כשרק מבקשים מאדם דבר שהוא מעבר ליכולתו, זה יכול להוות לו איום ולחץ. אך כל שכן הוא, כאשר ממש דורשים ממנו את הדבר, שזה מאד קשה. כל שכן הילדים, שנתונים תחת מרות ההורים יומם ולילה במשך שנים, וכאשר דורשים מהם כל הזמן דברים שהם מעבר ליכולתם, כגון להתנהג באיפוק, להיות בשקט, לא לשחק, לא להתלכלך וכו', הלחץ הזה של הדרישות הוא מעבר ליכולתם הילדותית, והוא מצטבר ומזיק לנפשם. וכל שכן אם לדרישות הללו נלוות גערות

הרה"ק רבי אברהם המלאך זיע"א - יב תשרי

לאורם נלך הילולא דצדיקא

הנהגת עדת החסידים.

הרה"ק מהוסיאטין זי"ע סיפר שפעם אחת נתדבק רבי אברהם המלאך למקום שנתדבק והגיע לכלות הנפש, והיה זה בעת לימודו עם בעל התיא. וכשהרגיש בעל התיא את הסכנה, צוה תיכף לפשוט מעליו התפילין של ראש דרש"י, וללבוש אותו 'תפילין' של ראש דרבינו תם'. באותה שעה חזרה אליו נפשו, ובכך הציל את חייו. וביאר בעל התיא ע"פ מש"כ 'החכמה תחיה את בעליה', ומבואר בכתבים שזהו החילוק בין תפילין של ראש דרש"י שהם מוחין דבינה, לבין תפילין דרבינו תם שהם מוחין דחכמה.

רבי אברהם "המלאך", היה חש בצער חורבן ירושלים ובית המקדש בכל שנה כשחל תשעה באב. החל עם שקיעת החמה של ליל תשעה באב, היה רבי אברהם נכנס בצעדים כושלים לבית המדרש והיה אומר בניגון עצוב ובבכייה את "איכה". בעודו יושב על גבי הקרקע, כשראשו מונח לבין ברכיו, הזמן היה עובר לאטו ואט אט המתפללים עזבו את בית המדרש. למחרת בבוקר כאשר שבו המתפללים לבית המדרש להתפלל את תפילת שחרית, נדהמו היו לראות את רבי אברהם עדיין יושב באותה התנוחה, אבל וחפיו ראש כפי שעזבו אותו בלילה....

בי"ב בתשרי תקל"ח התעלה לשמי רום והוא בן ל"ז שנים, ומנ"כ בפססוט. השאר אחריו ברכה את ספרו "חסד לאברהם". כן נלקטו דברותיו והנהגותיו בקודש בספר "משמיע שלום" זכותו יגן עלינו אמן.

הרה"ק רבי אברהם המלאך נולד ונפטר בי"ב תשרי, היה בן יחיד לאביו הגדול המגיד הק' הרבי ר' דב בער ממעזריטש זי"ע, הוריו היו חשוכי בנים, כשהיה אביו המגיד בן ל"ו שנים הציצה רעיותו שיגרשה ע"מ שישא אשה שתזכהו בבנים. אולם הוא דחה את הצעתה. שמו של הבעש"ט הגיע עד למעזריטש ור' דב החליט לנסוע למעזריטש אליו ואכן לאחר הברכה המיוחדת תוך פחות משנה התקיימה ברכתו ונולד רבינו..

מנעוריו נתעלה בקדושה ובפרישות, והרבה בטיגופים מתוך התבודדות. ישב כל היום עטור בטלית ותפילין והגה בתורה מתוך דבקות עילאית, וכל מאכלו ביום היה עור שלוק של גזל יונה. צדיקים התבטאו עליו גדולות ונצורות, מהם אמרו כי הוא נתפשט כולו מן הגשמיות ועלה ונתעלה להיות כמלאך ה' צב-אות, ומהם אמרו, שאביו המגיד הק' הולידו כנשמה ללא גוף.

על אף פרישותו התלקטו סביבו סגל מתלמידי אביו הק' זי"ע, ובפרט הרה"ק בעל ה"תיא" שרבי אברהם המלאך למד עמו ביחידות בתורת הנסתר ע"פ פקודת אביו הק'.

עוד בחיי אביו הק' נתקבל כמגיד בחוואסטוב (פאסטוב, הסמוכה לקייב). לאחר הסתלקות אביו הקדוש באינפולי בתקל"ג, שהה שם פרק זמן, ושם לחוואסטוב. עקב התבודדותו ופרישותו לא ירש את

קו האמונה
02-6444250

עבירות שבין אדם לחברו
אין יום הכיפורים מכפר
עד שירצה את חברו

בימים אלה
יותר מתמיד -
אני אוהב כל יהודי

להזמנת מוצרים: 050-9931931

עצם הזכרת היום הקדוש

**עצם הזכרת שמו של היום הגדול והקדוש
בשנה, בכוחו לגרום גם למומר הרחוק
ביותר לשוב בתשובה, ועל דרך
תיקונו השלם של השומר איך
וכיצד?**

מלומד בניסים הבעל שם טוב הקדוש כך זה היה דבר שבשגרה שהיו לו קפיצת הדרך, או הגעה ליעד בלתי ידוע כדי לסגור מעגלים. באותו היום נסע הבעל שם טוב עם תלמידיו בדרך לא סלולה אלא הסוסים דהרו לבדם דרך שדות ויערות, באמצע היער נעמדו הסוסים וזה היה סימן שעליהם לשהות במקום. הבעל שם טוב ותלמידיו התפללו מנחה ולאחר מכן ישבו לאכול. לפתע הבעל שם טוב החל לחפור גומה בקרקע שפך לתוכה יין שרף ואמר: "לחיים", מעשה זה היה מוזר לתלמידיו, ומשכך, הוא החל לספר להם סיפור:

לסוחר עשיר הייתה בת יחידה כאשר הייתה צריכה להתחתן מצא עבורה בן תורה. האברך ואשתו לא חסרו מאומה והוא ישב ולמד תורה. לאחר שחותנו הלך לעולמו השאיר את כל הונן לבתו וחתנו. הבת ניהלה את החנות והמסחר כמקודם ובעלה המשיך לשבת וללמוד תורה.

בסביבתם היה כומר שניסה להסית יהודים לקבל את דת הנוצרים ובמיוחד חיפש בני תורה, כששמע הכומר על האברך החל לחשוב איך ללכודו ברשתו, החל לבוא לעיתים קרובות לחנות ולקנות מה שצריך ולא צריך עד שנעשה לקוח קבוע, פעם סיפרה האישה לכומר שבעלה חולה והוא השתתף בצערה וביקש לבוא ולבקרו בביתו, שוחח עם האברך בעניינים שונים וראה שהוא אכן דג שמן עבורו. כעבור זמן מה האברך שוב חלה, הכומר ביקרו שנית והחלל לפתותו "יש לי דירה טובה עם אוויר מצויין וסביבה עצי פרי, אתן לך את הדירה, קח משרתת שתבשל עבורך אוכל כשר ואנכם מדי פעם לשוחח איתך."

הצעתו נתקבלה והידידות בין האברך לכומר העמיקה, הכומר שיחד את המבשלת שתיתן לו בשר טריפה ונבלה שיגרמו לטמטום מוחו וליבו עד שדיבורי הכומר פעלו עליו וכעבור זמן הסכים להתנצר, התחתן עם גויה ועזב את אשתו. הכומר נתן לו סכומי עתק שסנעורו את עיניו, במשך הזמן קנה פרדס עם בית ונכנס לגור בו.

בתוך הפרדס גר שומר זקן. פעם בשעה שהמומר טייל עם אשתו הנוכחיה בפרדס שמעו קול בכי עצום מהצריף של השומר, הוא נכנס אל השומר ושאל מדוע הוא בוכה

השומר הוא לא ענה בתירוצים שונים, כאשר שמע שוב את בכיותיו לא נתן לו הדבר מנוח, הוא התחנן אליו שיגלה לו מה הסיבה, השומר הזקן לא יכול היה לסרב והחל לספר "אני יהודי מאנוסי ספרד ובליבי נשארת נאמן לאלוקי. אצל היהודים יש יום אחד בשנה שנקרא יום כיפור שהוא יום תשובה וסליחה ולכן אני בוכה כי היום יום כיפור."

בשמעו את סיפור השומר, התעוררה אצל המומר רוח טהרה ותשובה לשוב אל ה' וגילה את כל לבבו לשומר, השומר אמר לו שהוא יכול כעת לנדוד למדינה אחרת ולחזור להיות יהודי בגלוי, נכנסו הדברים כחץ בליבו והוא ברח למרחקים והפך לבעל תשובה גדול.

כאשר אשתו ראתה שבעלה נעלם לא ידעה מה לעשות, עלה בדעתה שהשומר יודע אודותיו, לא נתנה לו מנוח עד שסיפר לה את כל האמת, בראותה את גודל התקיפות של אמונת ישראל גמרה בליבה להתגייר, מכרה את כל רכושה ונסעה למדינה אחרת והתגיירה. השומר הזקן אמר בליבו: "מה יהיה איתי? גרמתי לכך ששני אנשים התגיירו ואני יושב פה... עד מתי?"

החליט ללכת מעיר לעיר ברגל עד שיגיע למחוז חפצו. הוא הלך בדרכים ובשדות אך באמצע הדרך מת, כשנשמחו עלתה לעולם העליון היו מליצי יושר שאמרו "כיוון שמחשבתו הייתה טובה והתחיל ללכת כדי לחזור ליהדותו צריך להכניסו למקום הקדושה, ואילו המקטרגים אמרו: "לא כיוון שבפועל לא עשתה תשובה."

כך שוטטה נפשו עד כה מבלי למצוא מנוח, ועכשיו בעקבות תפילותיו ואמירת ה"לחיים" נתקנה נפשו והכניסוה למקומה הראוי, סיים הבעל שם טוב את דבריו והורה לעגלון להמשיך בדרך...

מעיק שבסיומו נפלטת לה אנחת רווחה.

אבל אם משנים את המיקוד, ובמקום להסתכל על כל הרע והעבירות, מסתכלים על הקשר עם ה', על גילוי האהבה, על ההזדמנות - קל מאוד להרגיש חשק לקראת יום הכיפורים ולהרגיש סיפוק אמיתי מהיום הגדול, להרגיש אושר עילאי, לרוץ אל ה'.

נכון שגם מתוודים וגם מתחרטים ונכון שהאווירה רצינית - אבל לא מתוך כבדות ועצבות רוח אלא מתוך רענונות וקלילות, מתוך השמחה לתקן, מתוך הרגשה של בניס אהובים שחוזרים הביתה. זה ממש עולם אחר. לא לחינם אומרים לנו חכמינו שלא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים. יום כיף כזה עם אבא זה באמת יום טוב, היום הכי טוב!

יום החופה של החתן הוא יום כיפור עבורו - כי אין כמו הרגשה של אהבה והתחדשות כדי להביא לאדם מחילה סליחה וכפרה. וזה מה שה' רוצה מאתנו. הוא לא רוצה שנצטער ונישבר אלא הוא רוצה שנתחדש ונקום ונתעודד, שנהיה מלאים שמחה ואהבה ומתוך כך הוא יכפר לנו על כל עוונותינו.

יום כיפור שלא נגמר

יום כיפור כזה - לא רוצים שייגמר. והוא באמת לא צריך להיגמר. רבי נחמן מחדש לנו, שיום הכיפורים שייך לכל יום בשנה. להרגיש שה' קורא לי לשחיה של פיוס ואהבה - זה לא דבר חד פעמי. נכון שביום הכיפורים זה יום שלם המוקדש רק עבור זה, אבל זה רק גילוי שה' מגלה לנו כמה הוא רוצה שנבוא אליו ונספר לו הכול, כמה הוא רוצה לרחם עלינו ולמחול לנו ולעזור לנו להשתפר, כמה הוא רוצה לתת לנו הזדמנות לפתוח דף חדש ולא רק פעם בשנה אלא בכל יום מחדש.

לכל יהודי ישנה הזכות והחובה לקבוע לעצמו יום כיפור יומי עם בורא עולם. זו השעה של ההתבודדות, השעה שבה אתה נפגש עם הבורא ומספר לו כל מה שעובר עליך, משתף אותו, מבקש לדעת את רצונו מסך, ומבקש את עזרתו.

כמה נחת יש לאבא שהבן שלו משתוקק לדבר אותו ולבלות אתו; וכמה אהבה יש לאבא שמאפשר לילדים שלו לפנות אליו ולהתקרב אליו. "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קוראנו אליו".

השעה של ההתבודדות שלך היא לא שעה של צער, היא לא שעה של התמרמרות ועצבות, זו שעה של גילוי עצום של אהבת ה'. כמו הילדים שלנו, גם הצורך העמוק ביותר של כולנו הוא להיות אהובים ונאהבים. שעת ההתבודדות היא הזמן הנפלא ביותר לזה. זו שעה שמטעינה אותנו בכוחות נפלאים של אהבה שהם היסוד והבסיס של כל האמונה כפי שביארו במאמרים האחרונים.

נצלו את ההזדמנות להתמלא באהבה. גמר חתימה טובה לכל בית ישראל.

בברכת שבת שלום ומבורך

שלום

